

alle Sider. De præventive Forholdsregler, som Lovforslaget tilfigter at træffe, gjøre sikkert en ikke lille Forandring i det Bestaaende, ivertimod, saavidt man kan fæste Lid til de Oplysninger, der ere indkomne til Thinget, — og det antager jeg, at man kan — i de 2 Andragender, der ere rettede til Thinget fra en Del Handlende her i Staden. Det hedder ogsaa i de Motiver, som ledsage Kommissionsbetænkningen, at gennem den nugældende Lovgivning er der aabnet Fabrikanter, Kunstnere og Haandværkere en fortrinlig Afgang til at erholde Gist udleveret til deres Næringsbrug, men at man i nærværende Lovforslag derimod er gaaet ud paa at stille disse Personer i den Henseende ganske paa lige Fod med alle andre Mennesker. Fremdeles hedder det i de samme Motiver, at Apothekere skulle være eneberettigede til at handle en detail med de Stoffer, som ere angivne i Lovforslagets § 1, medens Forholdet hidtil har været det, at de forhandles af en Række Handlende, Materialister, Droguister, Farvehandlere, eller hvorledes disse Næringsdrivende nu ellers maatte blive kaldte. Naar man nu fremdeles ser hen til, at Kunstnere, Fabrikanter og Haandværkere, som for Fremtiden skulle kjøbe en detail, ikke kunne faae hos Apothekere, forsaavidt de ikke skulle kjøbe en gros, disse Varer, de Gifte, som ere nævnte i § 1, udleverede paa anden Maade end gennem skriftlig hver Gang indgiven Rekvizition, der skal være paategnet vedkommende Politimesters Tilladelse til Udleveringen, saa frembyder det Spørgsmaal sig af sig selv, hvilken Rolle da disse Gifte spille i disse Næringsveie eller i disse Fag, hvilken Rolle disse Gifte spille for Kunstnere, Fabrikanter og Haandværkere i Udøvelsen af de forskjellige Værdier, som der her kan være Tale om. Jeg beklager, at man ikke ser, at Kommissionen har meddeelt nogen Oplysning derom. Saameget er sagt mig fra en Kilde, som jeg har al mulig Grund til at anse for særdeles paalidelig, at Kunstnere, Fabrikanter og Haandværkere benytte — og navnlig i Portioner, som de indkjøbe en detail — en stor Mængde af de Stoffer, der tales om i § 1; de indkjøbe dem for Smaabeløb fra 10 Ore til nogle Kroner, men de kjøbe meget hyppig og kjøbe grumme Meget af dem. Hvad disse Stoffer anvendes til i de nævnte Næringsveie, er ikke saa ganske let at faae at vide, thi hver Fabrikant, hver Haandværker har næsten sin egen større eller mindre Fabrikationshemmelighed, som han har betalt, og som han derfor ikke meddeler til nogen Anden, og han er derfor meget lidet tilbøjelig til at give Oplysninger om, hvad han bruger det til; men han bruger ikke saa Lidt. Hvad angaar Forbrugen af disse Gifte i det Store, da kommer man naturligvis lettere til Oplysninger som overalt, hvor der er Tale om Fabrikation i det Store. Jeg skal saaledes nævne, at Arsenik benyttes i meget store Mængder ved Fa-

brikationen af Farver, navnlig ved Fabrikation af Anilinfarver. Man vil finde oplyst i Thomsens „Naturkræfterne i Menneskets Genese“, at Grundlaget for Fremstillingen af Anilin er Stenulstjære. Der fremstilles af dette Raastof forskellige andre Produkter, og endelig naaer man ved flere Omfætninger, som det vilde være for vidtløftigt her at forsøge, og som heller ikke her ville interessere, at fremstille Anilin. Det er en Itning af tvende Stoffer, som udtrages af Stenulstjære; men denne Itning kan kun ske ved Hjælp af Arsenfyre. Naar man nu veed, i hvilken Masse Anilinfarve fremstilles, vil man ogsaa deraf kunne danne sig en Forestilling om, hvilken Masse af Arsenfyre, der alene hertil bruges. Anilinfarver ere ikke giftige, forudsat at Arsenfyren fjernes, hvad den skal; men der kan blive Resten tilbage paa Grund af en ikke tilstrækkelig omhyggelig Fabrikation, og Anilinen kan da blive giftig, som det ogsaa har viist sig i et enkelt Tilfælde, som er anført i Kommissionsbetænkningen, hvor der opstod Forgiftningstilfælde efter Nydelse af Rødgrobd, som var farvet med Anilin. Det var let at gennemgaa en Del af de andre Gifte, som nævnes i § 1. Jeg skal nævne f. Ex. Kvægsølvforbindelserne. Enhver veed, at alle vore Speile ere belagte med en Kvægsølvforbindelse, nemlig en Forbindelse af Kvægsølv og Zin, og at det er den glatte Flade, det dannes mod Glasstet, der afgiver den speilende Flade. For at tage et andet Stof: Cyanacalium f. Ex. anvendes i særdeles store Mængder blandt Andet i Galvanoplastiken. Guld og Sølv kan galvanoplastisk kun sælbes ud af en Guld- eller Sølvopløsning ved Cyanacalium, og naar man hos en Galvanoplastiker ser store Kar, hvori lange Rakler af de Ting henge ned, fastgjorte ved Kroge, som skulle forsølves eller forgyldes, saa vil man kunne gjøre sig en Forestilling om, hvilken Mængde af dette giftige Stof Cyanacalium, der derved bliver anvendt. For at nævne eet endnu: Kloroform bruges meget til Fjernisfabrikation. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig herved. Men naar Lovforslaget nu gaar ud paa at foreskrive, at disse giftige Stoffer for Fremtiden en detail kun kunne faas hos Apothekerne og mod en skriftlig, af Politimesteren paategnet Rekvizition, saa paatrænger sig — det kommer jeg tilbage til — det Spørgsmaal: Hvilken Omvæltning vil dette gjøre i Næringsforholdene? I hvilken Grad trange Haandværkerne og Fabrikanterne til disse Stoffer og kunne ikke undvære dem? Fremdeles maa man jo indrømme, at de nuværende Droguister og Materialister ville faae et Knæk ved denne Lov. Efter hvad der nemlig er sagt mig fra paalidelig Kilde, og som ogsaa stemmer med, hvad der er oplyst i Kommissionens Betænkning, har Forholdet ordnet sig paa den Maade nu allerede i en Række af Aar, at det er Materialister og Droguister, der handle med disse Stoffer, og at